

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Pc/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201599
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8418201599.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v rodinnoprávnej veci navrhovateľky: Q. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I., ul. V. XXX/X, prechodne bytom P. W. I. C. XXXX/X, Z. Y. G., zastúpená JUDr. Dávidom Hoffmanom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. Hradné námestie č. 29, 060 01 Kežmarok, proti osobe, ktorá je povinná platiť výživné: Q.. C. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. V., ul. C. XXX/X, v konaní o určenie výživného takto

rozhodol:

I. Q.. C. W. je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky za obdobie od 11.7.2018 do 31.10.2018 sumou 100 eur mesačne a od 1.11.2018 do budúca sumou 170 eur mesačne, ktoré výživné je p o v i n n ý platiť vždy k 15- ému dňu toho ktorého mesiaca vopred, k rukám navrhovateľky.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 11.7.2018 do 30.4.2019 v celkovej výške 1 387,74 eur je Q.. C. W. p o v i n n ý zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka návrhom doručeným Okresnému súdu Kežmarok žiadala súd, aby jej otca, Q.. C. W. (ďalej len osobu, ktorá podľa návrhu je povinná platiť výživné) zaviazala prispievať jej na výživu sumou 350 eur mesačne od podania návrhu na súd. Návrh odôvodnila tým, že osoba, ktorá podľa návrhu je povinná platiť výživné je jej otcom. Vyživovacia povinnosť voči nej bola zrušená dňom 1.6.2016, nakoľko ukončila štúdium na strednej škole, nepokračovala v štúdiu na vysokej škole a nebola vedená na úrade práce. Navrhovateľka ukončila pracovný pomer dňa 31.5.2017 a na základe rozhodnutia zo dňa 21.6.2017 bola prijatá na vysokoškolské štúdium od akademického roku 2017/2018 na šesťročné doktorské štúdium dennú formu štúdia na Slovenskú zdravotnícku univerzitu v Bratislave, lekársku fakultu, kde študuje doposiaľ. Býva s matkou, ktorá jej zabezpečuje všetky životné potreby a uhrádza všetky náklady. Osoba, ktorá podľa návrhu je povinná platiť výživné, jej na výživu ničím neprispieva ani sa o ňu nezaujíma. K návrhu doložil listiny: rodný list, dohodu o skončení pracovného pomeru, rozhodnutie o prijatí na vysokoškolské štúdium.

2. Okresný súd Kežmarok postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému, spis bol doručený súdu dňa 17.8.2018.

3. Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach v zmysle ustanovení C.m.p., osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné doručil návrh s prílohami a vyzval ho aby sa k nemu vyjadril.

4. Osoba, ktorá je povinná podľa návrhu platiť výživné v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 17.9.2018 navrhla určiť výživné vo výške 50 eur mesačne. Ďalej uviedol, že navrhovateľka má zabezpečené nadštandardné bezplatné bývanie vmieste štúdia v rodinnom dome, ktorý obývajú spolu s matkou a nájomníkmi. Navrhovateľka je po ukončení štúdia na gymnáziu sa mohla zamestnať napr. v zahraničí a na štúdium si zarobiť., súčasne poukázal na príliš vysokú výšku výživného, ktorú požaduje navrhovateľka. V závere uviedol, že býva u rodičov, je registrovaný na úrade práce a hľadá si vhodné zamestnanie. K vyjadreniu pripojil prehľad príjmov za obdobie od 1.8.2017 do 8.9.2018, rozhodnutie o priznaní dávky v nezamestnanosti, prehľad nevyhnutných výdavkov.

5. Navrhovateľka v replike zotrvala na navrhovanej výške výživného, zdôraznila, že po ukončení strednej školy (keď nebola prijatá na vysokú školu) sa zamestnala a naďalej sa pripravovala na prijímacie pohovory na 4 vysoké školy. Ďalej opísal pravidelné výdaje, na svoju starostlivosť v sume 455 eur mesačne a nepravidelné výdaje. Záverom uviedla, že jej matka je samostatne zárobkovo činná osoba s príjmom cca 600 eur mesačne, náklady na ich bývanie (jej a matky) predstavujú sumu 250 eur mesačne. K replike doručila potvrdenie o štúdiu, čestné prehlásenia, pokladničné doklady.

6. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné v duplike zo dňa 5.3.2019 opísal svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery, uviedol, že na účte k 2.3.2019 má sumu 89 564,26 eur, titulom vyriadenia BSM (predaj nehnuteľností v Bratislave). Býva na ubytovni v W. pri L., kde je zamestnaný a kde platí 10 eur/deň, trvalý pobyt má u rodičov. Vlastní motorové vozidlo, vyrobené v roku 2008, je zamestnaný ako CNC operátor s príjmom 4,10 eur/hod.. Sumu 9 679 eur považuje za svoje aktíva vyplatené v prospech dcéry, z dôvodu, že v období po rozvode si exmanželka bez jeho súhlasu vzala úver vo výške 34 000 eur, uvedenú sumu použila výlučne ona a navrhovateľka, v rámci vypořádania BSM bol nútený akceptovať tento dlh za spoločný (zostatok dlhu 19 358 eur, 50 % z uvedenej čiastky považuje za aktívum v prospech dcéry). Ďalej poukázal na jeho vzťahy s navrhovateľkou. K duplike doložil výpisy z účtu, technický preukaz pracovnú zmluvu, výplatné pásky, Zmluvu o splátkovom úvere, rozsudok OS Bratislava IV, kúpnu zmluvu

7. Pojednávaní sa navrhovateľka nezúčastnila, jej neúčast' ospravedlňoval jej právny zástupca súhlasil s pojednávaním v jej neprítomnosti, preto súd v súlade s § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti navrhovateľky.

8. Na pojednávaniach právny zástupca navrhovateľky zotrval na podanom návrhu, vyjadril ochotu dohodnúť sa s osobou, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné na nižšej výške výživného, avšak nie menej ako výživné v rozpätí od 280 do 250 eur mesačne. Rodičia navrhovateľky v rámci vypořádania BSM odpredali rodinný dom v ktorom navrhovateľka s matkou bývali, v súčasnosti bývajú v podnájme a ich náklady na bývanie už nie sú v sume 200 eur mesačne, ale vzrástli na sumu 800 eur mesačne. Zdôraznil, že otec navrhovateľky dlhé roky pracoval v zahraničí, nie je známy dôvod, prečo ukončil dobre platenú prácu, pri určení výživného by súd nemal brať do úvahy jeho aktuálny príjem ale celkovú majetkovú situáciu, zdôraznil, že vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými výdavkami. Od podania návrhu otec navrhovateľke na výživu ničím neprispel.

9. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné trval na započítaní rozdielu vo výnosoch v rámci vypořádania BSM medzi ním a matkou navrhovateľky v prospech navrhovateľky, keďže ide o úver, ktorý použili výlučne navrhovateľka a jej matka. Ďalej uviedol, že do 5.4.2018 pracoval v zahraničí, no príjem, ktorý tam dosahoval nebol podľa jeho predstáv, keďže pracoval cez agentúry, dosahoval nízky príjem cca 600 mesačne v čistom, potom bol evidovaný na úrade práce a od 22.10.2018 sa zamestnal. Má ukončenú vysokú školu technickú je strojár inžinier. Jeho výdaje predstavuje suma 350 eur mesačne. Potvrdil, že od podania návrhu na výživu navrhovateľky ničím neprispel.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom osoby, ktorá podľa návrhu je povinná platiť výživné, oboznámil sa s obsahom predložených listinných dôkazov preukazujúcich osobné, majetkové a zárobkové pomery účastníkov konania na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

10. Navrhovateľka je dcérou osoby, ktorá má podľa návrhu povinnosť platiť výživné. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9C/60/2016 zo dňa 10.2.2017 bol otec navrhovateľky zaviazaný prispievať na jej výživu v období od 1.8.2015 do 1.6.2016 sumou 170 eur mesačne, dlžné výživné

za uvedené obdobie nebolo určené, v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý a bolo vyslovené, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Navrhovateľka je v súčasnosti študentkou 2. ročníka Slovenskej zdravotníckej univerzity, lekárskej fakulty Bratislava v študijnom odbore všeobecné lekárstvo. Svoje pravidelne náklady navrhovateľka vyčíslila sumou 455 a pozostávajú s terapiou za účelom odstránenia dg. Tinnitu auris bilat v sume 85 eur, cestovné 100,- eur, strava a zabezpečenie osobnej hygieny 160 eur, ošatenie 40 eur, výdaje spojené so štúdiom 70 eur. Jej nepravidelne výdaje pozostávajú z lekárskej starostlivosti 115 eur a kúpa pracovného stola 49 eur. Navrhovateľka spolu s matkou po predaji záhradnej chatky bývajú v podnájme za ktorý uhrádzajú sumu 800 eur mesačne.

11. Matka navrhovateľky je samostatne zárobkovo činná osoba s príjmom cca 600 až 650.

12. Otec navrhovateľky v období do 5.4.2018 pracoval v zahraničí s príjmom podľa jeho tvrdenia cca 600 eur mesačne. Z rozsudku OS Kežmarok (čl. 116a spisu) vyplýva, že v období od 1.8.2015 do 1.6.2016 pracoval v Holandsku s príjmom cca 874 eur mesačne v čistom. V období od 5.4.2018 do 22.10.2018 bol otec navrhovateľky v evidencii nezamestnaných, poberal podporu v nezamestnanosti v priemernej sume 414 eur mesačne. Od 22.10.2018 je zamestnancom spoločnosti LEONI Slovakia, spol. s r.o. odštepny závod Trenčín, ako robotník, pracovný pomer má dohodnutý na dobu určitú do 31.10.2019. Jeho priemerný mesačný príjem je cca 690 eur mesačne. Otec navrhovateľky má ukončené vysokoškolské štúdium je strojným inžinierom, vlastní staršie motorové vozidlo (rok výroby 2008), je zdravý.

13. Rodičia navrhovateľky v rámci vyporiadania ich BSM odpredali nehnuteľnosť - záhradnú chatu za 200 000 eur, pričom suma 85 161 eur bola vyplatená otcovi navrhovateľky zvyšná suma matke navrhovateľky.

Na základe takto zisteného skutkové stavu súd právne uzatvára:

14. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

17. Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

20. Podľa § 76 ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

21. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

23. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

24. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len C.m.p.) na koanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 215 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu.

26. Podľa § 217 ods. 1 prvá veta C.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

27. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p. ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Právne posúdenie veci:

28. Predmetom tohto konania je určenie výživného pre navrhovateľku v sume 350 eur mesačne počnúc dňom 11.7.2018.

29. Zákon o rodine v § 62 ods. 1 definuje vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom ako ich zákonnú povinnosť, ktorá trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Navrhovateľka síce dosiahla plnoletosť, ale stále sa pripravuje na svoje povolanie vysokoškolským štúdiom, nemá žiaden príjem, ani nie je zatiaľ schopná sa sama živiť, teda je nezaopatreným dieťaťom v zmysle osobitného predpisu, preto sa na ňu uvedené ustanovenia Zákona o rodine vzťahujú a otec (osoba, ktorá podľa návrhu je povinná platiť výživné) je povinný prispievať navrhovateľke výživným.

30. Pri určení výšky výživného postupoval súd v súlade s cit. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. prihliadal tak na odôvodnené potreby oprávneného (navrhovateľky), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

31. Navrhovateľka je študentkou vysokej školy je nepochybné, že v súvislosti s týmto štúdiom má náklady na učebné a školské pomôcky, no určite aj na stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby, bývanie či lekársku starostlivosť.

32. Otec navrhovateľky v období od 5.4.2018 do 22.10.2018 bol nezamestnaný, evidovaný úradom práce a bola mu priznaná dávka v nezamestnanosti v priemernej mesačnej sume 414 eur, od 22.10.2018 je zamestnancom s priemerným mesačným príjmom 690,60 eur v čistom. Obaja rodičia navrhovateľky v rámci vyporiadania BSM v decembri 2018 obdržali vyšší finančný obnos z predaja nehnuteľností .

33. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že bolo v schopnostiach a možnostiach otca navrhovateľky prispievať na výživu navrhovateľky v období keď bol nezamestnaný, t.j. odo dňa podania návrhu od 11.7.2018 do 1.11.2018 výživným v sume 100 eur mesačne. V uvedenom období otec navrhovateľky nemal iný príjem, v konaní nebolo preukázané aby sa bezdôvodne vzdal výhodnejšieho zamestnania, resp. príjmu. Do apríla 2018 pracoval v zahraničí, avšak z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že jeho príjem bol cca 600 eur, teda súd má za to, že dôvodom ukončenia pracovnoprávneho vzťahu otca navrhovateľky bol nízky príjem.

34. Od 1.11.2018 do budúca, teda od času kedy sa otec navrhovateľky zamestnal súd stanovil výživné v sume 170 eur mesačne. Súd má za to, že táto suma zodpovedná kritériu schopností a možností

povinného, vzhľadom na príjem otca navrhovateľky a jeho príjem z odpredaja nehnuteľností. Táto suma zodpovedá aj kritériu odôvodnených potrieb navrhovateľky, ktorá svoje pravidelne výdaj vyčíslila sumou 455 eur, avšak súdu náklady na terapiu v sume 85 eur nepreukázala.

35. Súd má za to, že otec navrhovateľky je objektívne schopný dosahovať príjem dostatočný pre plnenie vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke od 1.11.2018 v rozsahu 170,- eur mesačne, pretože disponuje takými schopnosťami a skúsenosťami, ktoré by mohol adekvátne zúročiť. Výdavky či iné náklady nie je samo o sebe možné z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti zohľadňovať, nakoľko výživné má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov, a taktiež nie je možné pri určení výšky výživného zohľadňovať bežné náklady na domácnosť (ktoré sú na strane oboch rodičov). Keďže plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou zákonnou povinnosťou rodičov, rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

36. Počiatok určenia vyživovacej povinnosti súd určil odo dňa podania návrhu, t.j. dňom 11.7.2018, keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine výživné pre plnoleté dieťa možno priznať len odo dňa začatia konania, t.j. odo dňa doručenia návrhu na súd.

37. Súd zároveň zaviazal otca navrhovateľky zaplatiť dlžné výživné za obdobie od podania žaloby t.j. od 11.7.2018 do 30.4.2019 vo výške 1 387,74 eur v lehote 1 mesiaca, pretože má za to, že otec navrhovateľky je schopný dlžné výživné uhradiť jednorázovo, vzhľadom na jednorázový príjem, ktorý obdržal v rámci vypořádania BSM.

38. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v uvedenom období otec navrhovateľke na výživu ničím neprispel. Súd pri výpočte dlžného výživného vychádzal z priznaného mesačného výživného vo výške 100 eur za obdobie od 11.7.2018 do 31.10.2018 čo je 367,74 eur (júl 21 dní - 67,74 eur, 8-10/18 3x 100) a od 1.11.2018 v sume 170 eur čo predstavuje $6 \times 170 = 1\,020$ eur, spolu $367,71 + 1\,020 = 1\,387,74$ eur.

39. Pokiaľ ide o návrh otca navrhovateľky aby na výživnom pre navrhovateľku súd zohľadnil sumu 9 670 eur, ktorá predstavuje jeho aktíva vyplatené v prospech dcéry súd zdôrazňuje, že takýto postup nie je možný. Súd poukazuje na citované zákonné ustanovenie § 76 ods. 2 Zákona o rodine v zmysle ktorého, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Dohoda strán ohľadne započítania sumy 9670 eur na výživné navrhovateľky medzi účastníkmi konania uzavretá nebola. Právny zástupca navrhovateľky takúto možnosť na pojednávaní vylúčil.

40. Tretím výrokom súd návrh v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietol.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. v zmysle ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 1,2 C.m.p.)

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. (§ 63 C.m.p.)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia podľa C.m.p.